

**„A szeretet nem tesz rosszat a felebarátnak. A törvény teljesítése tehát a szeretet.”  
(Róm 13,10)**

Meg lehet parancsolni valakinek, hogy szeressen? Ha érzelmnek fogjuk föl a szeretetet, akkor ez természetesen lehetetlen. Ha viszont Isten ajándékának tekintjük, akkor más a helyzet. Pál a Rómaiakhoz írt levelében, ahonnan ezt az életigét vettük, a Törvény és a szeretet kapcsolatáról szól, azt állítja, hogy a szeretet a Törvény beteljesítése. Röviddel előtte arról ír, hogy honnan is származik ez a szeretet. „Isten azonban azzal tesz tanúságot irántunk való szeretetéről, hogy Krisztus meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk.” (Róm 5,8) János első levelében ezt olvassuk: „A szeretet nem abban áll, hogy mi szeretjük Istent, hanem hogy ő szeret minket, és elküldte a Fiát bűneinkért engesztelésül.” (1Jn 4,10)

**„A szeretet nem tesz rosszat a felebarátnak. A törvény teljesítése tehát a szeretet.”**

Egyikünk sem tudja odaadni, amije nincs. Jól megértette ezt Szent Ágoston, amikor így fordult Istenhez közvetlenül: „Add meg Uram, amit parancsolsz s követelj tőlem, amit csak akarsz!”[1] Isten felbecsülhetetlen szeretetét kaptuk ajándékba, és ő arra hív, hogy ezt ne tartsuk meg magunknak, hanem adjuk tovább. Nemcsak címzettjei lehetünk Isten szeretetének, hanem az alanyai is. Isten szeret bennünket és arra hív, hogy mi magunk is szeressünk, és így részesedjünk az Atya, a Fiú és a Szentlélek életében, aki Szeret, aki a Szeretett, és aki a Szeretet. Nem tartozunk senkinek semmi mással, állítja Pál apostol, csak azzal, hogy egymást szeressük, mert aki a másikat szereti, betöltötte a törvényt.  
[2]

**„A szeretet nem tesz rosszat a felebarátnak. A törvény teljesítése tehát a szeretet.”**

„Az igazi szeretet a felebarát iránt – erősíti meg Chiara Lubich – nem tesz semmi rosszat. Segít, hogy kivétel nélkül megéljük Isten minden parancsát, mert azoknak az elsődleges célja, hogy elkerüljük a rosszat minden formában, amit önmagunk és testvéreink iránt elkövethetnénk.”[3] Ha így értelmezzük a Törvény parancsolatait, akkor nem kényszerítenek, hanem Isten szeretetének kifejeződései lesznek számunkra, így nem korlátozzák, hanem teljes mértékben felszabadítják a szeretetünket.

**„A szeretet nem tesz rosszat a felebarátnak. A törvény teljesítése tehát a szeretet.”**

Ahhoz, hogy eljussunk erre a „teljességre”, a felebarát iránti szeretetben az első lépés, hogy nem teszünk neki rosszat. Utána azonban találékonyak kell lennünk: „Nem elég, ha nem teszünk rosszat a felebarátunknak – emlékeztet bennünket Ferenc pápa –, úgy kell döntenünk, hogy jót teszünk vele, és megragadni minden alkalmat a tanúságtételre, hogy Jézus tanítványai vagyunk.”[4] Hogyan éljük tehát ezt az életigét? Kerüljön újra a szeretet életünk középpontjába. Szeressük a többieket konkrétan, ahogy Jézus szeretné őket, hiszen benne találjuk meg az Istennek és az emberiségnek odaadott szeretet teljességét.

**„A szeretet nem tesz rosszat a felebarátnak. A törvény teljesítése tehát a szeretet.”**

Doris skóciai lány, ő meséli: „Rendszeresen járunk hajléktalanok melegedőjébe, és ott egész más világot találok, mint amihez hozzászoktam. Tudom, hogy nem az számít, mit érzek, hanem az, hogy szeressek. Egyik alkalommal láttam, hogy mély szomorúság áradt az egyik férfi tekintetéből, és el is mondta, hogy kész lenne végezni magával, szeretne meghalni. Egyszerűen csak meghallgattam, aztán együtt meguzsonnáztunk. Láttam, hogy jelenlétem és a figyelmem szeretetet fejezett ki iránta. Amikor hazaindultunk, átölelt, és mosollyal az arcán mondta, hogy mennyire fontos, amit csinálunk, fontos neki, de a többieknek is, akik ott vannak. A szeretet hihetetlen erejét tapasztaltam meg. Talán nem »mentettem meg« őt, de a hálája nagy örömmel töltött el, és ez nem akármilyen élmény.”

*Claudio Cianfaglionni és az életige csoport gondozásában*

[1] Szent Ágoston vallomásai, Kilencedik könyv XXIX. fejezet

[2] Róm 13,8

[3] C. Lubich, Az élet Igéje, 1993. szeptember

[4] Ferenc pápa, Általános kihallgatás, 2018. január 3.

*forrás: fokolare.hu*